

SÁÐIÐ

Lagt til réttis:
Oddbjörg
Poulsen

23. Sálmí

Áðrenn Dávid var kongur, var hann ein lítill hirðadrongur. Ofta spældi hann á hørpu sína, og sang meðan hann ansaði eftir seyði sínum. Her er ein af sálmunum, sum hann hefur skrifað.

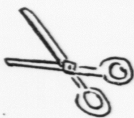
Harrin er mín.
Mær fattast einki. Hann letur

meg liggja á grönnum.
Leiðir meg at hvíldarvøtnum.
Hann livgar sál mína,
Hann leiðir meg eftir røtt

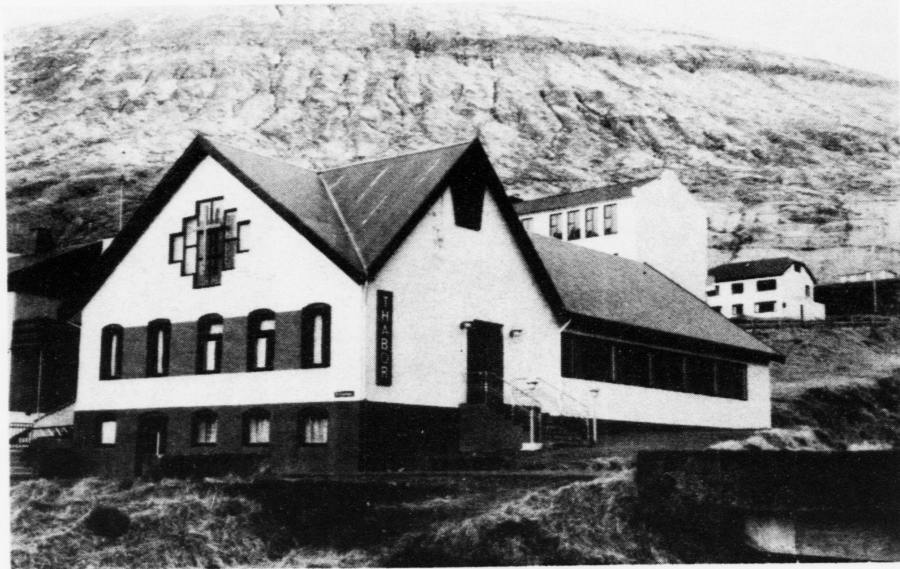
um , fyrri navn
síns skuld

Framh. næstu ferð

Spyr um tú sleppur at klippa hetta úr blaðnum, og so kanst tú biða til næstu ferð at fáa restina av hesum sálmi. So kanst tú lita myndirnar, og líma alt á eitt stívt pappír ella papp, og síðani kanst tú hanga tað upp í kamarinum, ella kanst tú eisini geva okrum tað.

Felagsungdómsmøti í Eysturoynni leygarkvøldið

Nú heystið er komið, byrja øll tey stóru tiltøkini í miðsóns- og meinigheitshúsum aftur. Her hittast fólk til andaliga uppbygging, umframt at vinskapið í einum kristnum felagsskapi verður hildin við líka.

Og í Fuglafirði er einki undantak í so máta. Her verður fyrsta felagstiltakið í THABOR leygarkvøldið kl. 20.00, har ungdomsmøtið verður lýst sum felagsmøti fyrri allan ungdom í Eysturoynni. Men sjálvandi eru onnur,

sum koma longri leið, eisini vælkomnir.

Skráin á møtinum leygarkvøldið verður m.a. við inngangi, har evnið: Jesus sum Guð og menniskjað og hansara sáttargerð verður tikið fram og viðgjørt gjølla. Hetta við evnum verður ikki so ofta brúkt til tilíkk tiltøk, men tað verður so roynt hetta kvøldið.

Leirvíkingar fara at seta dám á møtið við sangi. Tey meta upp við øllum kórnum, umframt at onkur eisini hevur ein

vitnisburð at bera fram.

Ymiskt lættari er eisini á skránni, og fara vit m.a. at kappast um, hvør kennir best okkara land, har vit vísa ljósmyndir frá nógvum bygdum og støðum. Eisini kirkjur og miðsónshús frá bygdunum á teimum, frá Eysturoynni, fjartliggjandi støðunum, verða vist, har vit skulu gita, har tað er, umframt nøvn o.a. Sum tað eigur, tá ungdomsmøti er, so hugna vit okkum eisini um ein drekkamunn við køkum.

Orðið verður eisini givið fritt til vitnisburðar um Frelsan. Hetta eigur eisini at vera við, tá vit hittast, so vit fáa høvi at bera Orðið fram fyrri hvørjum øðrum, og á tann hátt samgledast í tí, vit saman eiga.

Innsavnan verður til Heimamissionina eisini.

Fyrirleikarnir vóna, at nógv meta upp til hetta møtið, og at vit við Guðs hjálp fáa eitt gott og uppbyggjandi møti.

Tinnur

Mikil er maður

Mikil er maður í metum,
sannleikan setir sum merki
bæði í orði og gerð —
meðan hann syndraður stendur,
meðan hann savnar og sáldar
tað, sum í lötuni er.

Vinur, í veraldar víggi,
er hann, ið vørnina veitir
manni av myrri og mold,
várkunnar lívi í ódnum,
innblæsur lív og anda,
vekir og vallar á fold.

Lat okkum liva og læra,
einsemið av okkum bróta,
sannferar fara á fund;
leita til kirkjunar keldu,
falla vár Gudi til fóta —
birtist tá sannleikans stund.

Tað regnar á tún og tekjur

Tað regnar á tún og tekjur
og í mínum hjarta við;
eg róði út, var til bjarga,
ei heldur har fann eg frið.

Ælingur, sirm og oysregn!
Grótið og grasið er vátt;
tað regnar í mínum hjarta,
og alt er bert grátt í grátt.

Tað regnar í mínum hjarta,
sjálvur eg veit ei hví,
á býttisliga hjarta,
sig, nær man tað slíta í?

Ongantið sást tú, hjarta,
størri og daprari sorg,
enn regnið, ið bara regnar
á tún og tekjur og torg.

(Paul Verlaine)